

“भायमानस्य लोहस्य मलं मङ्कूरमुच्यते ।
लोहविंशानिका किट्टी विंहाङ्गश्च निगद्यते ॥
यत्लोहं यद्गुणं प्रोक्तं तत्किट्टमपि तद्गुणम् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

(तयास्त्रीहरणादिविधिः ।

“श्रुतीर्हसुत्तमं किट्टं मध्यञ्चाश्रीतिवार्षिकम् ।
अधमं घोटवर्षीयं ततो ह्रीनं विधोपमम् ॥”
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे नारदमारणाद्य-
धिकारे ॥

“कुरवं पथ्याचूर्णं दिपलगन्वाग्रलोहकिट्टश्च ।
शुद्धरसस्याहर्षणं भङ्गस्य रसं केशराजस्य ॥”
इति वैद्यकचक्रपाणिनिसंग्रहे परिश्रामश्रुलाधि-
कारे ॥

लोहचूर्णं, लो, (लोहस्य चूर्णम् ।) लोहकिट्टम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, टहत्तुर्घं हतायाम् ।
७६ । ३ ।

“माञ्चीकधातुमधुपारदलोहचूर्ण-
यथाशिलाजतुविद्वज्जतानि योऽद्यात् ।
सैकानि विंशतिरहानि जरान्वितोऽपि
योऽश्रीतिकोऽपि रमयत्यबलां युवेव ॥”

लोहजं, लो, (लोहात् जयते इति । जन् + डः ।)
लोहकिट्टम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पर्यायो-
ऽस्य यथा, “मङ्कूरं लोहजं किट्टम् ।” इति
वैद्यकरसमाज्ञायाम् ।) काश्यम् । इति हेम-
चन्द्रः ॥

लोहद्रावी [नृ] पुं, (लोहानि द्रावयतीति । ड +
लिट् + ङित् + ङिन् ।) टङ्कः । इति राजनिर्घण्टः ॥
(टङ्कश्चन्द्रोऽस्य विषयो विज्ञेयः ।)

लोहनालः, पुं, (लोहस्य नालं दन्ती यत्र ।)
नाराचः । इति त्रिकोशप्रवेशः ॥

लोहट्टः, पुं, (लोहस्यैव कठिनं प्रामलं वा
एवं यस्य ।) कट्टपची । इत्यमरः । लौहमय-
एकशुक्ते, त्रि ।

लोहप्रतिमा, स्त्री, (लोहस्य प्रतिमा ।) लौह-
मयी प्रतिमा । तत्पर्यायः । स्त्रीर्णां २ सूत्राश्च ।
इत्यमरः । सूत्रिका ७ । सूत्रिका ५ । सूत्रिका ६ । इति
भरतः । सूत्रिका ७ । इति शब्दरत्नावली ॥

लोहमयं, त्रि, लोहात्मकम् । लोहनिर्मितम् ।
लोहशब्दात् तद्भाष्ये मयट्प्रत्ययेन निष्पन्नम् ।
(यथा, ह्यान्दोऽप्योपनिषदि । ६ । १ । ५ ।

“यथा यौग्येन लोहमयिना सर्वं लोहमयं
विज्ञातं स्यात्पारम्भं विकारो नामधेयं
लोहमिदं वक्ष्यते ॥”

लोहमारकः, पुं, (लोहं मारयति पुरयतीति ।
मृ + ङित् + क्तुल् ।) श्राणिकश्राकः । इति
त्रिकोशप्रवेशनिर्घण्टो ॥

लोहजः, पुं, (लोहं कातीति । जा + कः ।)
श्रद्धलापायः । इति मेदिनी । ते, १२६ ॥

लोहजः, त्रि, (लोहमिवं कातीति । जा + कः ।)
अथक्तवाक् । इत्यमरः । लोहयाहकश्च ॥

लोहवरं, स्त्री, (लोहेषु सर्वतैजसेषु वरम् ।)
खर्बम् । इति त्रिकोशप्रवेशः ॥

लोहश्लेषणः, पुं, (लोहानि सर्वतैजसानि श्लेष-
यति योजयतीति । श्लेषि + लुः ।) टङ्कः ।
इति हेमचन्द्रः ॥

लोहचङ्करं, स्त्री, (लोहानां चङ्करो यत्र ।) वर्ण-
लोहम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ मिश्रिततैज-
सश्च ॥

लोहाख्यं, स्त्री, (लोहमेव आख्या यस्य ।) अगुव ।
इति रत्नमाला ॥

लोहाभिसारः, पुं, (लोहानां श्रद्धादीनां अभि-
सारो यत्र ।) लोहाभिहारः । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥

लोहाभिहारः, पुं, (लोहानामभिहारो यत्र ।)
श्रद्धभृतां राज्ञां नीराजनाविधिः । इत्यमरः ॥
महानवमीदीक्षायां अन्वादीनां नीराजने कति
पश्चात् श्रद्धादिराणां राज्ञां यः श्राद्धोक्तो
निर्मोहनप्रधानो विधिः प्रख्यानात् प्राक् च
लोहाभिहारः । लोहस्य श्रद्धस्य अभिहारः
सर्वतो हरणमत्रेति बहुव्रीहिः । लोहाभिहार
इत्युक्तो विधिर्नीराजनेतर इत्यमरमाला ॥
लोहोऽस्त्री श्रद्धके लोहे इति मेदिनी । लोहा-
भिसार इति पठत्यन्वे तत्र लोहं श्रद्धं अभि-
सायते प्रख्याप्यतेऽत्रेति घञ् बाह्यानुधादे-
र्निःश्लेषेण राजनं यत्र वा नीराजना नीरस्य
श्रान्त्युदकस्य अचनं क्षेपो यत्र वा नीराजना
वा । इति भरतः ॥

लोहार्गलं, स्त्री, (लोहस्य अर्गलमिव ।) तीर्थ-
विशेषः । यथा,—

वराह उवाच ।

“शुद्ध देवि च तस्मिन् यन्नां तं परिपृच्छसि ।
गुह्यमन्वय वक्षामि महतः कर्मणो मतिः ॥
ततः विह्वले गत्वा त्रिंशद्द्व्योजनदूरतः ।
श्लेष्ममध्ये वरादोहे हिमवन्तं समाश्रितम् ॥
तत्र लोहार्गलं नाम निवासो मे विधीयते ।
गुह्याः पञ्चदशा यत्र समन्तात् पञ्चयोजनम् ।
सुलभं पुण्यशुक्तानां मम कर्मानुवाचिणाम् ।
तत्र तिष्ठान्वहं भद्रे । उदीचीं दिग्भास्वितः ॥
तत्र ब्रह्मा च वरुचश्चन्द्रोऽप्यमरुतः ।
आदिता वसवो रुद्रा अश्विनौ च महादेवः ॥
सोमो वृहस्पतिश्चैव ये चान्ये च दिवोकवः ।
तेषाञ्चैवार्गलं दत्त्वा चक्रं गृह्य महादेवम् ॥
ततो मे दानवाः सर्वे क्रमणो लोकसुतमम् ।
मया चैवान्तर्गत्वा कृत्वा मायाञ्च वैश्वरीम् ॥
शतकोटिचहसाणि श्रीभ्रमेव निपातितम् ।
एवं लोहार्गलेऽस्मीन्नाम मे तत्र कारितम् ॥
एकधारा पतन्त्य रत्नगोपकसन्निभा ।
यस्तत्र कुर्वते ज्ञानं सपराजोपिबो नरः ॥
ब्रह्मलोकं समासाद्य ब्रह्मणा सह मोदते ।
अथात्र सुच्यते प्राञ्जानहृद्धारविचिन्तितः ॥
ब्रह्मलोकं परित्यज्य मम लोकं प्रपद्यते ।
गुह्याख्यानं महाभागे त्रैत्रे लोहार्गले मम ॥
चिह्निकायेन सर्वैश्च गन्तव्यं नात्र संशयः ।
एतत्तु कथितं भद्रे लोहार्गलनिवाचिनः ॥

माहात्म्यं पद्मपत्राच्च गुह्यं पञ्चमहौजसम् ।
मङ्गल्यञ्च पवित्रञ्च मम भक्तसुखावहम् ॥”

इत्यादि वराहपुराणे लोहार्गलमाहात्म्यवर्णनं
नामाध्यायः ॥ * ॥ लोहकौलके स्त्री स्त्री च ॥
लोहि, स्त्री, श्वेतटङ्कणम् । इति कश्चिदाज-
निर्घण्टः ॥

लोहिका, स्त्री, (लोहमस्यत्रेति । लोह + टन् ।)
लोहपात्रम् । तत्पर्यायः । खरवोन्दः २ खर-
पात्रम् ३ । इति त्रिकोशप्रवेशः ॥

लोहितं, स्त्री, (रक्तं इति । रक् + “रहे-
रश्च लो वा ।” उणा० ३ । ६४ । इति
इतन् रस्य जत्वच् ।) रक्तगोश्रीर्षम् । कुङ्कु-
मम् । रक्तचन्दनम् । इति मेदिनी । ते, १४७ ॥
पतङ्गम् । हरिचन्दनम् । टण्डुलुमम् । रुधि-
रम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, मनुः ।
४ । ५६ ।

“नाशु मृत्रं पुरीवं वा स्त्रीवर्गं वा ससुतुष्टयेत् ।
अग्नेध्वनिमन्यद्वा लोहितं वा विषाणि वा ॥”
युहम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (सरोवरविशेषः ।
इति मातुल्ये । १२० । १२ ॥ माण्डव्यम् । तत्-
पर्यायो यथा,—

“माण्डव्यं पद्मरागः स्याच्छोभरत्नञ्च लोहि-
तम् ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
लोहितः, पुं, (रक् + इतन् । रस्य जः ।) नद-
विशेषः । (वागरविशेषश्च । यथा, रामायणे ।
४ । ४० । ३६ ।

“ततो रक्तजलं भीमं लोहितं नाम वागरम् ।
गत्वा प्रेक्षत तापेव दृष्ट्वा त्रुटश्लास-
लीम् ॥”

भीमः । (यथा, दृष्टत्तुर्घं हतायाम् । ६ । ८ ।
“मध्येन यदि मयानां गतागतं लोहितः

करोति ततः ।

पाक्यो रूपो विगद्यति शब्दोऽद्योगाद्भयम-
दृष्टिः ॥”

रक्तवर्षः । इति मेदिनी । ते, १४८ ॥ रोहित-
मस्यः । न्गाविशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥

सर्पः । (यथा, महाभारते । २ । ६ । ८ ।
“बासुकिसप्तकक्षेत्रे नागसैरावससत्वा ।

ज्ञात्वा लोहितस्यैव पद्मचिह्नञ्च योर्ध्वान् ॥”
सुरान्तरः । इति धरणिः । मरुतः । इति

शब्दचन्द्रिका । रक्तानुः । रक्तशानिः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, सुश्रुते । १ । ४६ ।

“वटिका घवगोघृमा लोहिता ये च शालयाः ।
सुहादिकी मरुताश्च धान्धेयु ववराः सुताः ॥”

बलभेदः । इति हेमचन्द्रः ॥ (पर्वतविशेषः ।
इति मातुल्ये । १२० । ११ ॥ कुशदीपस्यवर्ष-

विशेषः । इति तन्त्रे । १२२ । ६५ ।)

लोहितः, त्रि, रक्तवर्णशुक्तः । इत्यमरः ॥ (यथा,
मनुः । ५ । ६ ।
“लोहितान् दृष्ट्वा निर्यासान् प्रचनप्रभर्षाकाषा ।
श्रेष्ठं गन्धं पेयं प्रयत्नं विवर्षयेत् ॥”